

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

4 Μαρτίου 2007
Κυριακή Β΄ Νηστειῶν (Μάρκ. β΄, 1-12)

Μιά ἀπὸ τὶς ιδιότητες τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ παγνωσία Του. Δηλαδή ὁ Θεὸς γνωρίζει τὰ πάντα καὶ ὅλα τὰ ἀποκαλύπτει. Σ' Αὐτὸν δὲν μένει κάτι κρυφὸ, ἀφοῦ μπροστὰ Του ἀποκαλύπτονται τὰ πάντα.

Ἐτούτη δὲ ἡ ιδιότητα τῆς παγνωσίας δὲν ἔχει τοπικοὺς περιορισμοὺς, μήτε βεβαίως χρονικοὺς. Ἔτσι, ὅπου κι ἂν βρισκόμαστε, ὅπου καὶ ἂν πᾶμε, Αὐτὸς τὸ γνωρίζει, τὸ βλέπει καὶ τὸ ἀποκαλύπτει. Ὁ Θεὸς γνωρίζει τοὺς συλλογισμοὺς μας καὶ γνωρίζει τὶς πράξεις μας.

Ὁ ψαλμωδὸς Δαυὶδ στὸν 138 ψαλμὸ του, μὲ τὸν ποιητικὸ λόγο του, περιγράφει αὐτὴ τὴν ἀλήθεια. Νὰ τί λέγει: «Ποῦ νὰ πάω, ὥστε νὰ εἶμαι μακριὰ ἀπὸ τὸ πνεῦμα σου καὶ ποῦ νὰ φύγω, ὥστε νὰ μὴ παρακολουθοῦμαι ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου; Ἐὰν ἀνεβῶ στὸν οὐρανό, σὺ εἶσαι ἐκεῖ· ἐὰν κατεβῶ στὸν Ἄδη, ἡ παρουσία Σου καὶ ἐκεῖ ἐκτείνεται. Ἐὰν ἤθελα νὰ γίνω πτερωτός... ἐκεῖ πού ἀνατέλλει... ὁ ἥλιος καὶ κατασκηνώσω στὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης καὶ ἐκεῖ τὸ χέρι Σου θὰ μὲ ὀδηγήσει καὶ θὰ μὲ κρατᾷ σφιγκτὰ ἡ δεξιὰ Σου...».

Στὸ σημερινὸ δὲ Εὐαγγέλιο, κατὰ τὴ θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ, ὁ Χριστὸς ἀποκαλύπτει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν γραμματέων. «Τί βάζετε στὸ μυαλό σας τέτοιες σκέψεις;» τοὺς λέγει. Καὶ ποιὲς ἦταν αὐτὲς οἱ σκέψεις; Μὰ ὅτι ὁ Χριστὸς βλασφημεῖ, ἐπειδὴ συγχώρεσε τὶς ἁμαρτίες τοῦ παραλυτικοῦ. Κατ' αὐτοὺς μονάχα ὁ Θεὸς ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτό.

Ἀπιστία λοιπὸν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀμφιβολία γιὰ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ παραλυτικοῦ. Ὁ Χριστὸς ὅμως, πού γνωρίζει τί σκέπτονται, τοὺς ξεσκεπάζει, ἀπαντώντας σ' αὐτοὺς μὲ πράξη ἀγάπης. Συγχωρεῖ τὸν παραλυτικὸ καὶ τὸν γιαιτρεύει ἀπὸ τὴν παράλυσή του, λέγοντάς του· «Σὲ σένα λέγω, σήκω ἐπάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου στὸν ὦμο καὶ πήγαινε στὸ σπίτι σου!».

Ἐμεῖς δέ, ἀκούοντας τὸν λόγο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀφοῦ ἀντιληφθοῦμε πὼς μιλάει γιὰ τὴ δική μας σωτηρία, νὰ σταθοῦμε στὸν ἑαυτό μας ὁ καθένας. Καὶ νὰ κατανοήσουμε ὅχι μόνο πὼς διαπράττουμε ἁμαρτίες καὶ παρανομίες μὰ ἰδιαίτερως πὼς αὐτὲς τὶς γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ Θεός.

Ἄν κάνουμε πὼς τὶς ἀρνιόμαστε, Αὐτὸς θὰ μᾶς τὶς ἀποκαλύψει. Ἄν τὶς κρύψουμε, θὰ φανοῦμε σὰν τὶς στρουθοκαμήλους ποὺ κρύβουν τὸ κεφάλι τους στὴν ἄμμο καὶ νομίζουν πὼς ἔχουν κρυφθεῖ. Δηλαδή θὰ γίνουμε γελοῖοι.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάνουμε; Νὰ ὁμολογήσουμε τὰ λάθη μας καὶ νὰ ζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Εἶδεμὴ θὰ ζοῦμε συνεχῶς μὲ τὸ βάρος τους νὰ πλακώνει τὴν ψυχὴ μας καὶ σὰν σαράκι νὰ κατατρώγει τὴν ὑπαρξή μας.

Ἔτσι σκεπτόμενοι, φθάνουμε στὸ ἱερὸ μυστήριό τῆς ἐξομολογήσεως, ποὺ εἶναι «βαθεῖα ἀνάγκη τῆς ψυχῆς μας». Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ δὲν γνωρίζουν τί εἶναι ἐξομολόγηση, ἀνάγκη νὰ ποῦμε δύο λόγια γι' αὐτή.

Ἡ ἐξομολόγηση δὲν εἶναι κατ' ἀρχὰς ἀνάκριση, γι' αὐτὸ καὶ ὁ πνευματικός, ὁ ἐξομολόγος, δὲν ἀνακρίνει καὶ δὲν κατακρίνει. Ἐμεῖς ὅμως ὀφείλουμε νὰ εἴμαστε ἐτοιμασμένοι, δηλαδή νὰ ξέρομε τί θὰ ποῦμε καὶ τί πρέπει νὰ ἐξομολογηθοῦμε.

Δὲν χρειάζεται νὰ φλυαροῦμε καὶ νὰ πλατειάζουμε τὸν λόγο. Μήτε ν' ἀσχολούμαστε μὲ τοὺς ἄλλους παρὰ μονάχα μὲ τὸν ἑαυτὸ μας. Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸ νὰ κρύβουμε πράγματα καὶ γεγονότα ἢ νὰ τὰ ἀλλοιώνουμε ἢ νὰ τὰ διαστρέφουμε. Ὁ Θεὸς τὰ γνωρίζει, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ξεγελαστεῖ.

Μὰ πρὸ πάντων πρέπει νὰ ἔχουμε πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ ζητήσουμε συγγνώμη ἀπὸ τὸ Θεό, ποὺ μᾶς τὴν παρέχει μὲ τὴν συγχωρητικὴ εὐχὴ τοῦ ἐξομολόγου.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στὴν Ἁγία Γραφὴ εἶναι κι ἐτοῦτο γραμμένο· «λέγε σὺ πρῶτος τὰς ἁμαρτίας σου, ἵνα δικαιωθῆς». Μὴν περιμένεις νὰ σὲ ρωτήσουν· ἐσὺ πρέπει νὰ τὰ πεῖς. Ὁ Θεὸς ἄλλωστε δὲν χρειάζεται νὰ ρωτήσει, γιὰ τὴν ξέρει. Ἐμεῖς πρέπει νὰ τὰ ὁμολογήσουμε, ἐξομολογούμενοι τὶς ἁμαρτίες μας.

«Πές τις ἐσὺ κι ὁμολόγησέ τις πρῶτος· νοιώσε στὴν ψυχὴ σου τὴν ἀνάγκη νὰ τὶς ὁμολογήσεις· ἄνοιξε τὴν ψυχὴ σου, γιὰ νὰ μπῆ ὁ καθαρὸς ἀέρας καὶ τὸ φῶς, ποὺ θὰ σὲ γιατρέψει καὶ θὰ σὲ ξαναγεννήσει...». Τότε θὰ νοιώσεις πὼς ὑπάρχει κι ἄλλος τρόπος καὶ ἄλλος δρόμος, γιὰ νὰ διαβεῖς. Εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸς ποὺ προβάλλει καθοδηγητικός, ὅταν μέσα σου ἀρχίζει νὰ βιώνεται ἡ μορφή τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]